

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач (ка) ступеня доктора філософії Олійник Максим Олександрович, _____
1998 року народження, громадянин (ка) України _____ ,
освіта вища: закінчив (ла) у 2021 році Київський національний університет ім. Т. Шевченка
за спеціальністю (спеціальностями) 072 Фінанси, банківська справа та страхування _____
працює менеджером з розробки стратегії та автоматизації продажів в ТОВ «Нестле Україна»,
м. Київ, виконав (ла) акредитовану освітньо-наукову програму 281 Публічне управління та
адміністрування.

Разова спеціалізована вчена рада PHD 16866, утворена наказом ректора Запорізького
національного університету Міністерства освіти і науки України, м. Запоріжжя

від «29» _____ липня _____ 2026 року № 332
у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради - Ажажа Марина Андріївна, доктор наук з державного управління,
професор, професор кафедри управління та адміністрування
Запорізького національного університету _____

Рецензентів -

Фурсін Олександр Олександрович, кандидат наук з державного
управління, доцент, доцент кафедри управління та
адміністрування Запорізького національного університету
Заїка Олена Вікторівна, кандидат наук з державного управління,
доцент, доцент кафедри філософії, публічного управління та
соціальної роботи Запорізького національного університету

Офіційних опонентів - Лозинська Тамара Миколаївна, доктор наук з державного управління,
професор, професор кафедри економіки та публічного управління
Полтавського державного аграрного університету, (м. Полтава)
Акімов Андрій Володимирович, доктор філософії з публічного
управління та адміністрування, доцент спеціальної кафедри №1
Національної академії Служби безпеки України (м. Київ)

на засіданні «23» вересня 20 26 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування Олійнику
Максиму Олександровичу на підставі публічного захисту дисертації «Цифрова трансформація
публічного управління на засадах сервісно-орієнтованого підходу» за спеціальністю
281 Публічне управління та адміністрування.

Дисертацію виконано в Запорізькому національному університеті, Міністерства освіти і науки
України, м. Запоріжжя

Науковий керівник - Бікулов Дамір Тагірович, доктор наук з державного управління,
професор, завідувач кафедри бізнес-адміністрування і менеджменту зовнішньоекономічної
діяльності.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою. Дисертація містить науково обґрунтовані результати досліджень здобувача у сфері публічного управління, які мають наукове значення для розвитку галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування», що відповідає пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами)).

Здобувач має 20 наукових публікацій за темою дисертації, з них 9 статей у спеціалізованих фахових виданнях України з напрямку підготовки дисертаційного дослідження, що відповідає вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії) (зазначити наукові публікації):

- 1.Олійник М. О. Сутність та особливості процесів цифрової трансформації в державних і місцевих організаціях. Ефективність державного управління. 2025. Вип. 1/2(82/83). С. 69–76. DOI: <https://doi.org/10.36930/508209>.
- 2.Олійник М. Digital transformation of management processes in state and public organizations: features, directions, and recommendations for development. Management and Entrepreneurship: Trends of Development. 2024. Vol. 1(27). P. 53–63. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2024-1/27-05>.
- 3.Олійник М. О. Сучасні гібридні моделі управління державними організаціями в контексті цифрової трансформації України. Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. 2024. № 4. С. 56–64. DOI: <https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua/2024.4.8>.
- 4.Олійник М. Vectors of development of regulatory and legal support for management of state and local organizations of Ukraine in the context of digital transformation. Розвиток міста. 2025. Вип. 4(08). С. 96–105. DOI: <https://doi.org/10.32782/city-development.2025.4-13>.
- 5.Олійник М. Концептуальні засади формування архітектури супераплікації життєвих подій «Дія.Життя» у системі публічного управління. Галицький економічний вісник. 2026. № 3(100). С. 1–15.
- 6.Головань О., Олійник О., Маркова С., Олійник М. Маркетингові можливості в системі забезпечення стійкості бізнесу FMCG в сучасних умовах: концептуальні та прикладні аспекти. Менеджмент та підприємництво: тенденції розвитку. 2026. № 1(35). С. 82–95. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2026-1/35-06>.
- 7.Holovan O., Oliinyk O., Oliinyk M., Kutornytska O. Analytical approach to solution of multi-product static inventory management model with limited warehouse capacity. Management and Entrepreneurship: Trends of Development. 2024. Vol. 4. P. 58–68. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2024-4/30-05>.
- 8.Holovan O., Oliinyk O., Markova S., Oliinyk M. Theoretical and methodological loyalty management approaches in the conditions of digital transformation. Management and Entrepreneurship: Trends of Development. 2024. Vol. 2. P. 61–75. DOI: <https://doi.org/10.26661/2522-1566/2024-2/28-05>.
- 9.Головань О., Олійник О., Маркова С., Олійник М. Сучасні стратегії STP-маркетингу бізнес-структур в умовах індустрії 4.0. Галицький економічний вісник. 2023. Т. 84, № 4. С. 97–106. DOI: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.04.097.

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти та висловили зауваження:

Ажажа Марина Андріївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління та адміністрування Запорізького національного університету – оцінка позитивна без зауважень.

Рецензент – Фурсін Олександр Олександрович, кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри управління та адміністрування Запорізького національного

університету – оцінка позитивна із зауваженнями, які не знижують науково-практичне значення роботи.

1. Насамперед слід зазначити, що в роботі значна увага приділяється формуванню комплексної цифрової екосистеми державного управління. Запропонований підхід виглядає переконливим із концептуальної точки зору, однак окремі аспекти інтеграції великої кількості державних інформаційних систем потребували б більш детального висвітлення з позицій організаційного забезпечення та управління змінами в державному секторі (с. 164-223). Практика реалізації масштабних цифрових реформ свідчить, що саме інституційні бар'єри часто стають ключовим фактором, який визначає успішність трансформаційних процесів.
2. Певний інтерес викликає питання забезпечення довгострокової стійкості цифрових сервісів в умовах швидких технологічних змін. У дисертації переконливо обґрунтовується необхідність модернізації цифрової інфраструктури, проте перспективним напрямом подальших досліджень міг би стати аналіз механізмів адаптації цифрових платформ до нових технологічних викликів та змін у суспільних потребах (с. 136-159; с. 164-223).
3. Окремі наукові положення щодо використання даних як базового ресурсу цифрової держави заслуговують на подальше поглиблення. Зокрема, актуальним залишається питання формування ефективної моделі управління державними даними з урахуванням вимог безпеки, конфіденційності та відкритості (с. 113-136; с. 201-223). У сучасних умовах саме якість систем управління даними багато в чому визначає ефективність функціонування сервісно-орієнтованої держави.
4. Можна також відзначити, що в роботі основна увага приділена перевагам розвитку цифрових сервісів та інтегрованих платформ. Водночас додаткового висвітлення могла б потребувати проблематика цифрової нерівності, пов'язана з різним рівнем цифрових компетентностей населення та різною доступністю цифрової інфраструктури в окремих регіонах. Врахування цих чинників могло б посилити прикладний характер окремих рекомендацій автора.

Рецензент – Заїка Олена Вікторівна, кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи Запорізького національного університету – оцінка позитивна із зауваженнями, які не знижують науково-практичне значення роботи.

1. Передусім варто відзначити, що запропонована автором концепція суперapplікації життєвих подій характеризується високим рівнем інноваційності та стратегічним баченням майбутнього розвитку цифрової держави. Водночас окремі складові цієї концепції мають прогностичний характер і значною мірою орієнтовані на перспективний стан розвитку державних інформаційних систем. У зв'язку з цим доцільним виглядає подальше обґрунтування етапності реалізації окремих елементів концепції з урахуванням сучасного рівня розвитку цифрової інфраструктури України.
2. Окремої уваги заслуговують питання впровадження інструментів штучного інтелекту у процеси публічного управління. Автор аргументовано демонструє переваги використання алгоритмічних механізмів підтримки прийняття рішень, однак питання відповідальності за результати функціонування таких систем та механізми контролю їхньої роботи потребують додаткового висвітлення. Особливо це стосується випадків, коли цифрові інструменти можуть впливати на рішення, що мають соціально значущі наслідки.
3. Дискусійним аспектом залишається також проблема забезпечення балансу між інтеграцією державних даних та захистом приватності громадян. Здобувач

переконливо обґрунтовує необхідність формування єдиного цифрового середовища, проте в умовах постійного збільшення обсягів інформації особливої ваги набувають питання кібербезпеки, захисту персональних даних та цифрової довіри.

4. Певне наукове обговорення може викликати запропонований механізм оцінювання ефективності життєвих сервісів. Незважаючи на безумовну практичну цінність розробленого індексу, його подальша апробація на ширшому масиві даних дозволила б додатково підтвердити універсальність запропонованої моделі та розширити можливості її використання в управлінській практиці.

Опонент – Лозинська Тамара Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри економіки та публічного управління Полтавського державного аграрного університету, (м. Полтава) – оцінка позитивна із зауваженнями, які не знижують науково-практичне значення роботи.

По-перше, запропонована автором модель організації публічних послуг за життєвими подіями орієнтована переважно на скорочення адміністративних процедур та автоматизацію взаємодії. Водночас додаткового обґрунтування потребує питання оцінювання якості кінцевого результату послуги для громадянина, оскільки швидкість її отримання та рівень автоматизації не завжди безпосередньо характеризують суспільну результативність відповідного управлінського рішення (с. 223-243).

По-друге, цікавим є запропонований у дисертації механізм формування «цифрового паспорта навичок» для подальшої освітньої та професійної інтеграції особи. Водночас дискусійним залишається питання періодичності актуалізації такого паспорта та процедури підтвердження нових компетентностей, особливо тих, що набуваються поза формальною освітою та не мають безпосереднього цифрового підтвердження (с. 164-201).

По-третє, заслуговує уваги запропоноване використання інструментів машинного навчання для виявлення управлінських талантів та формування цифрового кадрового резерву. Водночас потребує подальшого дослідження співвідношення алгоритмічно визначеної перспективності кандидата з результатами його фактичної професійної діяльності, що дозволило б оцінювати не лише точність алгоритмічного прогнозу, а й його практичну управлінську цінність (с. 186–197; с. 201–223).

По-четверте, концепція проактивного надання публічних послуг, реалізована за принципом «без жодного кліку»/ «нульового кліку», є одним із найбільш перспективних положень роботи. Разом із тим доцільним є подальше визначення меж проактивності держави, зокрема умов, за яких автоматичне ініціювання послуги має супроводжуватися можливістю громадянина самостійно визначати момент її отримання або відмовитися від відповідної сервісної пропозиції (с. 136–159; с. 164–201).

По-п'яте, запропонована автором дорожня карта передбачає послідовне розгортання цифрових сервісів від народження особи до супроводу зрілості та правової спадкоємності. Водночас перспективним напрямом подальшого дослідження є визначення механізмів переходу між окремими життєвими фазами та критеріїв завершеності кожної з них, що дозволило б пов'язати концептуальну архітектуру з чіткою системою управління етапами її реалізації.

По-шосте, запропонований підхід до цифрової трансформації передбачає значну кількість нових функціональних зв'язків між освітніми, професійними, соціальними та управлінськими сервісами. У зв'язку з цим подальшого дослідження потребує оцінювання синергійного ефекту такої інтеграції, тобто визначення того, наскільки об'єднання окремих сервісів створює додатковий управлінський результат порівняно з їх функціонуванням як самостійних цифрових послуг.

Опонент – Акімов Андрій Володимирович, доктор філософії з публічного управління та

адміністрування, доцент спеціальної кафедри №1 Національної академії Служби безпеки України (м. Київ) – оцінка позитивна із зауваженнями, які не знижують науково-практичне значення роботи.

1. Запропонована концепція супераплікації «Дія.Життя» (с. 170-176, рис.3.2-3.5, с. 201-223) характеризується високим ступенем інноваційності, однак окремі її елементи наразі мають прогностичний характер та потребують подальшої практичної апробації.

2. Система вагових коефіцієнтів (с. 226-227, табл. 3.1-3.2), використаних під час побудови індексу ЗІЕЖС, потребує більш детального обґрунтування з позицій чутливості моделі до зміни параметрів та можливості її використання в різних управлінських умовах.

3. У роботі значна увага приділяється використанню алгоритмічних механізмів прийняття рішень та інструментів штучного інтелекту (с. 113-136), проте питання алгоритмічної підзвітності, можливих проявів цифрової дискримінації та етичних ризиків автоматизованого управління доцільно було б розкрити більш детально.

4. Заслугує на подальше дослідження проблема цифрової нерівності населення (с. 136–159), оскільки успішність впровадження життєвих сервісів значною мірою залежить від рівня цифрової грамотності громадян та доступу до цифрової інфраструктури.

5. Перспективним напрямом подальших досліджень може стати оцінювання фінансових витрат на реалізацію запропонованої моделі цифрової трансформації та аналіз економічної ефективності її впровадження (с. 201-223).

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада PHD 16866 присуджує Олійнику Максиму Олександровичу ступінь доктора філософії з галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Марина АЖАЖА